

Sygn. akt I C 1470/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jacek Chmura

Protokolant: protokolant sądowy Anna Więclaw

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2014 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa: D. I.;

przeciwko: E. C.;

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

1. Uznaje za bezskuteczną wobec powoda D. I. czynność prawną w postaci umowy darowizny zawartej dnia 17 maja 2012 r. przed notariuszem M. N. w Kancelarii Notarialnej w O. repertorium (...), pomiędzy J. G. i C. G. a E. C., której przedmiotem była nieruchomość położona w G., Gmina K., o łącznym obszarze 22.18.00 ha, zapisana w księdze wieczystej Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie KW nr (...), jako dokonana z pokrzywdzeniem wierzyciela D. I., celem zaspokojenia wierzytelności powoda wobec J. G. objętych wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie V GC 1249/12 oraz z dnia 04 marca 2013 r. V GC 1250/12 oraz fakturami VAT nr (...) w łącznej kwocie głównej 94.484,48 zł wraz z należnymi odsetkami za zwłokę (łącznie 123.345 zł) i nakazuje pozwanej znosić egzekucję wierzyciela z tej nieruchomości;
2. Kosztami postępowania obciąża pozwaną w całości i z tego tytułu zasądza od pozwanej E. C. na rzecz powoda D. I. kwotę 6.617,00 zł (sześć tysięcy sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 3.617,00 (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. Nakazuje pobrać od pozwanej E. C. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Kaliszu kwotę 3.168,00 zł (trzy tysiące sto sześćdziesiąt osiem złotych) tytułem nieuiszczonej opłaty.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 01.10.2014 r. powód D. I. wniósł przeciwko pozwanej E. C. o uznanie za bezskuteczną wobec powoda czynności prawnej w postaci umowy darowizny nieruchomości położonej w G., zapisanej w księdze wieczystej (...), dokonanej w dniu 17.05.2012 r. nr repertorium (...) przez J. G. na rzecz swojej córki – pozwanej E. C., jako dokonanej z pokrzywdzeniem wierzyciela.

W uzasadnieniu powód twierdził, iż prowadził współpracę gospodarczą z J. G.. Od 2010 r. J. G. zaczął zalegać z zapłatą należności na rzecz powoda D. I.. W dniu 23.03.2012 r. doszło do podpisania z J. G. ugody dotyczącej harmonogramu spłat zaległości. J. G. nie spłacał zadłużenia wobec powoda, wobec czego powód wszczął przed Sądem Rejonowym w Kaliszu procesy w sprawach V GC 1249/12, V GC 155/13 oraz przez Sądem Rejonowym w Ostrzeszowie VI Nc 31/13 i Sądem Rejonowym w Kępnie Wydział Zamiejscowy w O. VI C 325/13.

Po wszczęciu egzekucji przeciwko J. G. komornik poinformował powoda, że dłużnik zbył swoją nieruchomości w drodze darowizny na rzecz pozwanej E. C.. Umowa darowizny została dokonana z pokrzywdzeniem wierzyciela, a J. G. jak i pozwana działali ze świadomością tego pokrzywdzenia, umowa została bowiem dokonana w okresie, gdy istniało zadłużenie na rzecz powoda i nie było ono spłacane.

W odpowiedzi na pozew z dnia 07.01.2014 r. pozwana E. C. wniosła w pierwszej kolejności o sprawdzenie wartości przedmiotu sporu oraz o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów postępowania (k.83).

W uzasadnieniu pozwana zarzuciła, że dłużnik J. G. nie miał świadomości dokonania czynności prawnej z pokrzywdzeniem wierzyciela. Zawarcie umowy miało na celu przekazanie gospodarstwa rolnego następcy – pozwanej E. C.. Na skutek zawarcia umowy dłużnik nie stał się niewypłacalny. Dłużnik J. G. nadal prowadził działalność gospodarczą i miał możliwość spłaty należności powoda.

Postanowieniem z dnia 28.01.2014 r. Sąd Okręgowy w Kaliszu ustalił w niniejszej sprawie wartość przedmiotu sporu na kwotę 123.305,92 zł.

Sąd ustalił następujące okoliczności faktyczne:

Powód D. I. prowadzi działalność gospodarczą w postaci produkcji palet. J. G. zamieszkały w G. był jednym z odbiorców palet produkowanych przez powoda. J. G. prowadził działalność gospodarczą, której przedmiotem była produkcja i handel paletami.

(zeznania świadka J. G. nagranie 00:05:28, 00:14:26, 00:15:18-00:17:26, k.201, zeznania powoda D. I. nagranie 00:25:24, k 201).

W okresie od 2010 do 2012 r. J. G. kupował od powoda D. I. palety, za które nie zapłacił ceny. W dniu 23.03.2012 r. J. G. oświadczył powodowi D. I. na piśmie, że uznaje swoje zobowiązania wobec powoda obliczone na dzień oświadczenia na kwotę 113.052,48 zł. Jednocześnie ustalone zostały terminy i raty spłaty powyższego zadłużenia. Z treści oświadczenia wynika, że w wypadku nie wywiązania się z ustalonego harmonogramu spłat, zobowiązanie w całości stanie się natychmiast wymagalne z odsetkami ustawowymi. Oświadczenie powyższe podpisała również żona J. G. – M. G., jako poręczyciel.

(zobowiązanie do spłaty k.9).

J. G. wpłacił tylko dwie pierwsze raty po 8.784 zł w dniach 13.04.2012 r. i 18.05.2012 r. W piśmie z dnia 08.05.2012 r. J. G. prosił powoda o przedłużenie terminu zapłaty raty za miesiąc maj 2012 r. do 16-17.05.2012 r. Pozostałych rat dłużnik nie zapłacił.

(dowody wpłaty k.98-99, pismo k.95).

J. G. nie wykonał zobowiązania dotyczącego ratalnej spłaty długu wobec powoda, wobec czego powód D. I. wszczął procesy sądowe, uzyskując:

- nakaz zapłaty Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 21.09.2012 r. w sprawie V GNC 4763/12 na kwotę 17.901,42 zł, utrzymany w całości w mocy, wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 19.12.2012 r. w sprawie V GC 1249/12; wyrokowi temu, postanowieniem z dnia 05.03.2013 r. została nadana klauzula wykonalności;

- nakaz zapłaty Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 05.10.2012 r. w sprawie V GNC 5081/12 na kwotę 17.901,42 zł, utrzymany w całości w mocy, wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 04.03.2013 r. w sprawie V GC 1250/12;

(nakaz zapłaty k.10, 12, wyroki k.11,13, postanowienie klauzulowe k.12, zeznania powoda D. I. nagranie 00:26:27, k 201).

Ponadto z okresu 2010 r. – 2012 r. pozostały niezapłacone przez J. G. faktury, których łączna wartość kwot głównych wynosi 77.249,64 zł.

(faktury k. 16-23, zeznania świadka J. G. nagranie 00:10:42, k.201).

Powód D. I. wszczął egzekucję przeciwko dłużnikowi J. G., na podstawie uzyskanych tytułów wykonawczych – wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu w sprawie V GC 1249/12. Egzekucja jest prowadzona przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kępnie J. B. w sprawie Km 301/13.

(wniosek k. 1-4, tytuł wykonawczy w aktach Km 301/13, zeznania powoda D. I. nagranie 00:26:27, k 201).

Egzekucja przeciwko dłużnikowi J. G. okazała się bezskuteczna, dłużnik nie posiada pojazdów przedstawiających wartość handlową, nie jest właścicielem nieruchomości, nie posiada wierzytelności lub rachunków bankowych podlegających zajęciu.

(pismo komornika k.34 akt Km 301/13, zeznania powoda D. I. nagranie 00:26:27-00:27:49, k 201).

Dłużnik J. G. działalność gospodarczą prowadził na własnej nieruchomości, gospodarstwie rolnym położonym w G.. Głównym majątkiem dłużnika J. G. było gospodarstwo rolne.

(zeznania świadka J. G. nagranie 00:17:26, k.201).

W dniu 17 maja 2012 r. przed Notariuszem M. N. w kancelarii notarialnej w O. dłużnik J. G. wraz z żoną C. G. w formie aktu notarialnego repertorium (...), darowali swojej córce - pozwanej E. C. własność zabudowanej nieruchomości położonej w G., gmina K. o łącznej powierzchni 22.18.00 ha, dla której Sąd Rejonowy w Ostrzeszowie prowadzi księgę wieczystą Kw nr (...).

(umowa darowizny k.25-27, zeznania świadka J. G. nagranie 00:10:42-00:12:49, k.201).

O przeniesieniu przez dłużnika własności nieruchomości na rzecz córki E. C. powód D. I. dowiedział się z pisma komornika sądowego w sprawie Km 301/13. Z ustaleń dokonanych przez komornika w toku czynności egzekucyjnych wynika, że dłużnik J. G. na dzień 26.04.2013 r. nie uzyskuje żadnych dochodów z prowadzonej działalności gospodarczej i to od 2012 r., mieszka na nieruchomości stanowiącej własność córki, nie jest właścicielem nieruchomości lub pojazdów, nie ma żadnych wierzytelności.

(notatka urzędowa k.23 i 31 akt Km 301/13, zeznania powoda D. I. nagranie 00:26:27-00:27:49, k. 201).

Aktualnie dłużnik J. G. nie ma żadnych dochodów, nie prowadzi już działalności gospodarczej. Nie otrzymuje żadnych świadczeń socjalnych. Utrzymuje się z pracy dorywczej.

(zeznania świadka J. G. nagranie 00:09:56, 00:13:56, k.201).

Przed darowizną gospodarstwa rolnego, pozwana E. C. zamieszkiwała razem z rodzicami J. i M. G.. Wiedziała o prowadzonej przez J. G. działalności gospodarczej. W chwili przeniesienia własności gospodarstwa rolnego dłużnik J. G. miał długi wobec powoda - niezapłacone faktury. Po przekazaniu nieruchomości na córkę J. G. nie zapłacił żadnych kwot na rzecz powoda. W toku egzekucji, do chwili obecnej powód nie uzyskał od dłużnika żadnych należności.

(zeznania świadka J. G. nagranie 00:10:42 – 00:12:49, 00:19:07, 00:22:43-00:23:33 k.201, zeznania powoda D. I. nagranie 00:27:49-00:30:04 k. 201).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie załączonych do akt dokumentów, zeznań świadka J. G. oraz zeznań powoda D. I., które to zeznania Sąd w powyższym zakresie uznał za wiarygodne.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka J. G.:

1. W zakresie, iż nie składał on powodowi żadnych oświadczeń w zakresie zadłużenia, gdyż zeznania te są sprzeczne w oczywisty sposób z załączonym dokumentem – zobowiązaniem do spłaty k.9, w którym dłużnik J. G. uznaje zadłużenie wobec powoda na dzień 23.03.2012 r. i który to dokument podpisuje;
2. W zakresie, iż na dzień darowizny nieruchomości tj. na 17.05.2012 r. nie był on dłużnikiem powoda, gdyż zeznania te są sprzeczne z wyżej opisanym uznaniem długu na piśmie z dnia 23.03.2012 r.,
3. W zakresie, iż po dniu 17.05.2012 r. dłużnik J. G. spłacał zadłużenie wobec powoda D. I., albowiem z załączonych dokumentów wynika, że ostatnia spłata miała miejsce w dniu 18.05.2012 r. (dzień po zawarciu umowy darowizny) i żadnych innych spłat dłużnik już nie dokonał,
4. W zakresie, iż przyczyną darowizny gospodarstwa rolnego był stan zdrowia J. G., albowiem jak wynika z zeznań świadka, pomimo przekazania gospodarstwa i zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej. Nie uzyskuje on żadnych świadczeń z ubezpieczenia społecznego, jego stan zdrowia nie uzasadnia zatem przyznania mu świadczenia rentowego;

Sąd pominął:

1. dowód z zeznań świadka M. G., która – jako osoba najbliższa pozwanej (matka) skorzystała z prawa odmowy zeznań (adnotacja 00:01:38 k.199);
2. przesłuchania pozwanej E. C., która wezwana na termin rozprawy w dniu 25.09.2014 r. i pouczone o skutkach niestawiennictwa – nie stawiła się, nie usprawiedliwiła nieobecności, nie wniosła o odroczenie rozprawy.

Biorąc pod uwagę wyżej ustalone okoliczności faktyczne, Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie powód D. I. domagał się uznania wobec niego czynności prawnej dokonanej przez dłużnika J. G. z pozwaną E. C. w postaci darowizny nieruchomości – za bezskuteczną, jako dokonaną z pokrzywdzeniem powoda jako wierzyciela.

Pozwana – w odpowiedzi na pozew przedstawiła zarzut, iż po stronie dłużnika J. G. brak było po pierwsze świadomości działania z pokrzywdzeniem wierzyciela, po drugie, brak było stanu niewypłacalności powstałego na skutek dokonania czynności prawnej, ponieważ prowadził on nadal działalność gospodarczą i mógł spłacać swoje zobowiązania.

Wobec tak określonego sporu, Sąd zważył, iż zgodnie z art. 527. § 1 k.c., gdy skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć.

§ 2. Czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli skutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności.

§ 3. Jeżeli skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Art. 528 k.c. - jeżeli skutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby

osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Art. 529 k.c. - jeżeli w chwili darowizny dłużnik był niewypłacalny, domniemywa się, iż działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. To samo dotyczy wypadku, gdy dłużnik stał się niewypłacalny wskutek dokonania darowizny.

Jak wynika z powyższych przepisów celem tzw. skargi pauliańskiej jest ochrona wierzyciela przed krzywdzącym go działaniem dłużnika. Przesłankami udzielenia wierzycielowi takiej ochrony na gruncie kodeksu cywilnego są:

- 1, istnienie podlegającego ochronie interesu wierzyciela w postaci wierzytelności,
- 2, dokonanie przez dłużnika czynności prawnej z osobą trzecią,
- 3, pokrzywdzenie wierzyciela wskutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika,
- 4, dokonanie przez dłużnika czynności ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela,
- 5, uzyskanie wskutek tej czynności korzyści majątkowej przez osobę trzecią,
- 6, działanie osoby trzeciej w złej wierze, chyba, że korzyść majątkową uzyskała bezpłatnie.

Czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności (art. 527 § 2 k.c.). Oceny tej dokonuje się według chwili wystąpienia wierzyciela ze skargą pauliańską, a nadto według daty zamknięcia rozprawy, jeżeli w toku procesu doszło do zamian w tym zakresie, a nie według chwili dokonywania czynności. Niewypłacalność dłużnika w rozumieniu art. 527 k.c. oznacza taki stan majątku dłużnika, w którym egzekucja nie może przynieść zaspokojenia wierzytelności przysługującej przeciwko temu dłużnikowi. Dłużnik jest niewypłacalny nie tylko wtedy, gdy nie ma już żadnego majątku, ale również wtedy, gdy zaspokojenie można uzyskać znacznym nakładem kosztów, czasu i ryzyka, gdy brak realnej możliwości ściągnięcia wierzytelności.

Dla przyjęcia, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli nie jest koniecznym ustalenie, że działał on w celu ich pokrzywdzenia. Przyjmuje się, że wystarczająca jest świadomość dłużnika, że dokonywana przez niego czynność prawna może spowodować dla ogółu wierzycieli niemożność zaspokojenia. Dłużnik działa ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, jeżeli ma rozeznanie, że w następstwie dokonanej czynności ucierpi materialny interes wierzyciela. Świadomość ta musi istnieć w chwili dokonywania czynności. Nie musi być ona wynikiem wyłącznie stanu niewypłacalności dłużnika w chwili dokonania czynności. Domniemanie z art. 529 k.c. ma na celu pomóc wierzycielowi, ale wykazanie tej okoliczności może nastąpić wszelkimi środkami dowodowymi. Zaskarżona czynność prawna nie musi być przy tym jedyną przyczyną niewypłacalności, ale może być jedną z wielu.

Jeżeli wskutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli (art. 528 k.c.).

Pozwana nie kwestionowała istnienia wierzytelności powoda wobec dłużnika lecz jej wysokość. Jak wynika z ustaleń faktycznych, powód D. I. nie kwestionował wpłat na poczet zadłużenia, dokonanych przez dłużnika J. G. w kwietniu i maju 2012 r. Wpłaty te zostały przez powoda uwzględnione przy obliczaniu wartości przedmiotu sporu. Należy podkreślić, że pełnomocnik pozwanej w odpowiedzi na pozew niezasadnie powołuje treść art. 20 k.p.c., gdyż dotyczy on wartości przedmiotu sporu określonego jako kwota pieniężna w żądaniu pozwu. W sprawach o ustalenie lub ukształtowanie – zastosowanie znajduje art. 19 § 2 k.p.c. który w powództwie z art. 527 k.c. obejmuje wartość chronionej wierzytelności powoda, obliczoną na dzień wniesienia pozwu, zatem wraz z odsetkami i kosztami postępowania. Na wartość przedmiotu sporu nie ma wpływu wartość przedmiotu czynności prawnej, którą obejmuje

żądanie pozwu. Wobec powyższego, rozpoznając zarzut pozwanej w zakresie sprawdzenia wartości przedmiotu sporu, sąd, na podstawie art. 25 § 1 k.p.c., orzekł jak w postanowieniu z dnia 28.01.2014 r. k.103.

Wierzytelności powoda zostały wykazane prawomocnymi nakazami zapłaty oraz wyrokami Sądu Rejonowego w Kaliszu a także załączonymi fakturami, a przede wszystkim, pisemnym oświadczeniem dłużnika o uznaniu długu.

Mając powyższe na względzie sąd uznał, że w zakresie objętym dyspozycją art. 527 k.c. (co do wierzytelności istniejących w dacie darowizny) powód wykazał istnienie przesłanek pozwalających na uwzględnienie powództwa.

Jak wynika z załączonych dokumentów, egzekucja wobec dłużnika J. G. okazała się bezskuteczna. Do chwili obecnej powód D. I. nie uzyskał ani dobrowolnej wpłaty od dłużnika, ani też żadnych kwot w toku egzekucji.

W chwili dokonania darowizny dłużnik J. G. wiedział o istnieniu długu wobec powoda, skoro wcześniej uznał jego istnienie na piśmie. Jak wynika z zeznań samego J. G., jedynym wartościowym składnikiem jego majątku była darowana nieruchomości. Jej wyzbycie zatem spowodowało, a co najmniej pogłębiło stan niewypłacalności dłużnika. Należy zatem przyjąć, iż w chwili dokonania darowizny, dłużnik J. G. miał świadomość, że wyzbywa się jedynego wartościowego składnika majątkowego, co spowoduje niemożliwość zaspokojenia wierzyciela. Samo prowadzenie działalności gospodarczej nie stanowiło wystarczającego dochodu dłużnika, aby spłacić zobowiązania wobec powoda, gdyż spłata taka faktycznie nie została dokonana, a ponadto, z oświadczenia dłużnika w toku postępowania egzekucyjnego wynika, że w 2012 r. działalność ta nie przynosiła żadnych dochodów.

Wbrew twierdzeniom pozwanej E. C., należy uznać, iż w chwili dokonania darowizny dłużnik J. G. działał z zamiarem pokrzywdzenia wierzyciela (domniemanie z art. 529 k.c.) i domniemanie to nie zostało przez pozwaną obalone.

Na skutek zawartej w dniu 17.05.2012 r. umowy darowizny nieruchomości pozwana E. C. uzyskała nieodpłatnie własność nieruchomości dłużnika, zatem w niniejszej sprawie ma zastosowanie art. 528 k.c., który pozwala na żądanie uznania czynności prawnej za bezskuteczną, niezależnie od świadomości osoby trzeciej co do pokrzywdzenia wierzycieli.

Wierzyciel, którego dłużnikiem jest jeden z małżonków, może żądać na podstawie art. 527 § 1 k.c. uznania za bezskuteczną czynności prawnej dokonanej przez obu małżonków i dotyczącej ich majątku wspólnego, gdy małżonek dłużnika nie wyraził zgody na zaciągnięcie zobowiązania w myśl art. 41 § 1 k.r.o. (uchwała SN z dnia 15.05.2011 r. III CZP 15/11 OSNC 2012, Nr 1, poz. 1; uchwała SN z dnia 12.05.2011 r. III CZP 19/11, OSNC 2011, Nr 12, poz.132). Do uwzględnienia powództwa w niniejszej sprawie nie stanowiło również przeszkody, iż gospodarstwo rolne będące przedmiotem umowy darowizny stanowiło majątek wspólny dłużnika J. G. i jego żony M. G..

Wobec powyższego, przy zastosowaniu wyżej wskazanych przepisów, oraz art. 531 § 1 k.c. i 532 k.c., Sąd orzekł, jak w pkt. 1 wyroku.

Kosztami postępowania Sąd obciążył w całości pozwaną E. C., na podstawie art. 98 k.p.c. jako stronę przegrywającą proces. Na koszty te składa się opłata sądowa obliczona na podstawie ustalonej wartości przedmiotu sporu oraz koszty zastępstwa procesowego powoda. Wobec częściowego zwolnienia powoda od kosztów sądowych, Sąd zasądził od pozwanej na jego rzecz kwotę 3000 zł uiszczonej opłaty i 3.617 zł kosztów zastępstwa procesowego, nakazując pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3.168 zł nieuiszczonej opłaty.

O wysokości kosztów zastępstwa procesowego sąd orzekł na podstawie § 6 pkt.6) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).